

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkét, amely megállapítja, hogy (1) a francia állam által a Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (a továbbiakban: SNCM) részére nyújtott 53,48 millió euró összegű ellentételezés jogellenes, de a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást képez, (2) az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára nem képez állami támogatást, valamint (3) a 15,81 millió euró összegű szerkezetátalakítási támogatás jogellenes, de a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatást képez;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a STIM d'Orbigny részére a megtámadott határozattal összefüggésben felmerült költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2008. július 8-i, C(2008) 3182 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság megállapította, hogy:

- a Francia Köztársaság által a közszolgáltatási kötelezettségek jogcímén az SNCM részére nyújtott 53,48 millió euró összegű ellentételezés jogellenes állami támogatást képez, de összeegyeztethető a közös piaccal;
- az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára, továbbá a munkavállalókra vonatkozó szociális intézkedéseknek a Compagnie Générale Maritime et Financière (a továbbiakban: CGMF) által 38,5 millió euró összegben történő átvállalása, valamint az SNCM ezzel párhuzamos, a CGMF által 8,75 millió euró összegben történő feltőkésítése nem képez állami támogatást; valamint
- a 15,81 millió euró összegű szerkezetátalakítási támogatás, amelyet a Francia Köztársaság az SNCM javára végrehajtott, jogellenes állami támogatást képez, de összeegyeztethető a közös piaccal.

A felperes a keresetének alátámasztása érdekében három jogalapra hivatkozik, amelyeket az alábbiakra alapít:

- az indokolás hiányára, mivel a Bizottság:
 - nem határozta meg a vizsgált piacot, illetve nem jelölte meg a versenytárs vállalkozások piaci helyzetét;
 - nem válaszolt egyes olyan érvekre, amelyeket a szóban forgó piacon működő Compagnie Méridionale de Navigation terjesztett elő, valamint
 - nem állapította meg azon tőkehozzájárulás közös piaccal való összeegyeztethetőségét, amely meghaladja a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított 15,81 millió eurót;
- az alábbiakra vonatkozó nyilvánvaló mérlegelési hibákra:
 - az EK 86. cikk (2) bekezdésének a közszolgáltatási költségek ellentételezése jogcímén nyújtott 53,48 millió euró összegű tőkehozzájárulásra történő alkalmazása, amennyiben ez az összeg kétszeresen ellentételezte ugyanazon közszolgáltatási kötelezettségeket, amely túlkompenzációt eredményezett, és azt a célt szolgálta, hogy a működéssel összefüggésben keletkezett hiányt, valamint az SNCM arra való képtelenségét ellentételezze, hogy hatékonyan javítani tudja a termelékenységét;
 - az SNCM 158 millió euró összegű negatív vételára, amely nem lehetett mentes az állami támogatási elemektől; a Bizottság rosszul értelmezte a piaccgazdasági magánbefek-

tető magatartásának szempontját, és tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy annak kockázata, hogy egy esetleges felszámolás esetén a tartozás behajtása érdekében az állammal szemben fognak igényt érvényesíteni, lehetővé tette annak megállapítását, hogy az SNCM negatív eladási áron történő értékesítése bizonyul a legkevesebbé költséges megoldásnak;

- a CGMF által nyújtott 8,75 millió euró összegű tőkehozzájárulás, mivel a Bizottság nem vett figyelembe minden gazdasági, pénzügyi és jogi tényezőt, és nem bizonyította, hogy a CGMF által nyújtott hozzájárulás nem képez állami támogatást;
- a CGMF által a munkavállalókra vonatkozó szociális intézkedések céljára 38,5 millió euró összegben nyújtott hozzájárulás, mivel ez kedvezőbb helyzetbe hozta az SNCM-et ahhoz képest, amely a piaci feltételekből következett volna;
- a 22,52 millió euró összegű állami támogatás, mivel az indokolás egyik eleme sem enged arra következtetni, hogy ez a támogatás összeegyeztethető lenne a jelen esetben vizsgált közösségi iránymutatásokkal;
- az arányosság elvének és az állami támogatások egyszeri jellege elvének megsértésére, amennyiben a SNCM mint a támogatás kedvezményezettje a szerkezetátalakításhoz nem járult hozzá jelentős mértékben a saját forrásaival vagy a piaci feltételek mellett beszerzett külső finanszírozási eszközökkel, a 2006-ban meghozott intézkedések pedig a Francia Köztársaság részéről valamely vállalkozás visszaélészerű támogatásának minősülnek.

2008. december 16-án benyújtott kereset – Repsol YPF Lubricantes y especialidades és társai kontra Bizottság

(T-562/08. sz. ügy)

(2009/C 44/106)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: Repsol YPF Lubricantes y especialidades, SA (Madrid, Spanyolország), Repsol Petróleo, SA (Madrid, Spanyolország), Repsol YPF, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: J. Jiménez-Laiglesia Oñate és S. Rivero Mena ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozat 1. és 2. cikkét;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset tárgyát képező határozat megegyezik a T-540/08. sz., Esso és társai kontra Bizottság ügy alapjául szolgáló határozattal.

Keresetük alátámasztására a felperesek először is arra hivatkoznak, hogy nem nyert megállapítást, hogy a Repsol YPF Lubricantes y especialidades S.A. (Rylesa) részt vett volna azon meghatározott magatartásokban, amelyeket a Bizottság a szankció kiszabása céljából egyénileg vizsgált. A határozat továbbá nem szolgáltat bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a Rylesa részt vett volna ügyfelek és piacok felosztására irányuló megállapodásban.

A határozat azt sem veszi figyelembe, hogy a technikai találkozó célja nem az ügyfelek és piacok felosztása volt. Ilyen magatartásra, ha létezett, amint a határozat címzettjeiként szereplő vállalkozások némelyike elismerte, a technikai találkozó peremén létrejövő két- és többoldalú kapcsolatok keretében került volna sor. A megtámadott határozat azonban szükségtelennek találta az ilyen két- és többoldalú kapcsolatok vizsgálatát, és ennek eredményeképpen a felperes nem tekinthető a határozatban megállapított jogsértés résztvevőjének. A határozat nem nyújt magyarázatot arra, hogy a Rylesa-t miért találta felelősnek e magatartásért, míg a magatartás bizonyítékaként felhozott technikai találkozón jelen levő vállalkozások közül némelyeket mentesített.

A felperesek kifogásolják továbbá a Bizottság által az érintett termékek forgalmának kiszámításához, és következésképpen a kiszabandó bírság megállapításához alkalmazott kritériumot. Először is a határozat nem határozza meg pontosan a jogsértés által érintett termékeket. Másodsor, a jelen esetre alkalmazandó 2006. évi bírságkiszabási iránymutatással összhangban a vállalkozás által a jogsértésben való részvétele utolsó teljes üzleti évben megvalósított eladások értékének alapján kell a bírságokat megállapítani. A jelen esetben azonban a Bizottság eltért ezen általános szabálytól, és a bírságokat a Rylesa 2001 és 2003 között megvalósított eladásainak átlaga alapján határozta meg. A Bizottság nem nyújtott magyarázatot annak indoklására, hogy a Rylesa esetében miért hagyta figyelmen kívül az iránymutatásban saját maga számára meghatározott szabályokat, és alkalmazott egy olyan kritériumot (a 2001 és 2003 között megvalósított eladások átlaga), amely ráadásul jelentős sérelmet okoz a Rylesa-nak. A figyelembe veendő forgalom a 2003-ban megvalósított, amint ezt a határozat maga is megállapítja, mivel ez az utolsó teljes év, amelynek során a Bizottság állítása szerint a Rylesa részt vett a jogsértésben.

A határozatban a Bizottság úgy találta, hogy a Rylesa által elkövetett jogsértések 2004. augusztus 4-én befejeződtek. Azonban a legcsekélyebb bizonyíték sem támasztja alá, hogy a Rylesa által elkövetett bármely jogsértés eddig az időpontig elhúzódott volna. A Rylesa ráadásul nem vett részt a 2004. év első felében tartott technikai találkozókban, amik elfogadott megállapodásokban vagy magatartásokban. Az általa elkövetett jogsértések tehát 2004 januárjában, de legkésőbb 2004 májusában befejezettek tekintendők.

Végül a megtámadott határozat nem vett figyelembe számos, a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékot, amelyeket alátámasztottak, hogy a Rylesa az anyavállalatától, a Repsol Petróleo S.A.-tól teljesen független jogalany. Mindenesetre az ítélezési gyakorlat nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy valamely vállalkozás által elkövetett jogsértésért való felelősséget kiterjessze azon csoport egészére, amelynek a vállalkozás tagja, és ezért a Repsol YPF S.A. felelősségének megállapítása nem indokolt.

2008. december 16-án benyújtott kereset – CM Capital Markets kontra OHIM – Carbon Capital Markets (CM Capital Markets)

(T-563/08. sz. ügy)

(2009/C 44/107)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: CM Capital Markets Holding, SA (Madrid, Spanyolország) (képviselők: T. Villate Consonni és J. Calderón Chavero, ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Carbon Capital Markets Ltd (London, Egyesült Királyság)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM első fellebbezési tanácsának 2008. szeptember 26-i határozatát (R-015/2008-1. sz. ügy), amely az érintett védjegy lajstromozását teljes egészében megtagadta;
- az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a fellebbező fél kérelmeinek;
- az Elsőfokú Bíróság, annak pervesztessége esetén, az OHIM-ot kötelezze a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: CARBON CAPITAL MARKETS LIMITED.

Az érintett közösségi védjegy: A „CARBON CAPITAL MARKETS” szövegvédjegy a 36. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében – 4 480 208. sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „CAPITAL MARKETS” nemzeti és közösségi ábrás védjegyek a 36. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a közösségi védjegyről szóló, 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazása.